

UZASADNIENIE

Powódka: (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością spółka komandytowo – akcyjna z siedzibą w W., reprezentowana przez profesjonalnego pełnomocnika, wniosła w elektronicznym postępowaniu upominawczym pozew przeciwko B. S., domagając się zasądzenia od pozwanej na swoją rzecz kwoty 3.813,40 zł, w tym:

- kwoty 3.499,00 zł z odsetkami ustawowymi od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty - tytułem należności głównej, będącej kwotą pożyczki udzielonej zgodnie z umową pożyczki nr (...),
- kwoty 197,90 zł z odsetkami ustawowymi od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty – tytułem skapitalizowanych odsetek umownych za faktyczne opóźnienie w spłacie pożyczki liczonych zgodnie z Ramową Umową Pożyczki w wysokości czterokrotności stopy lombardowej od udzielonej pożyczki od dnia następnego po dniu wymagalności, tj. od dnia 20 kwietnia 2015 roku do dnia 30 listopada 2015,
- kwoty 40,00 zł z odsetkami ustawowymi od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty – tytułem opłat windykacyjnych naliczonych zgodnie z umową pożyczki,
- kwoty 76,50 zł z odsetkami ustawowymi od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty – tytułem prowizji od udzielonej pożyczki, zgodnie z umową pożyczki,

jak również kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych. W uzasadnieniu wskazano, że powódka nabyła wierzytelność wynikającą z umowy pożyczki udzielonej przez (...) sp. z o.o. Spółka ta zawarła z (...) spółką z ograniczoną odpowiedzialnością S.K.A. w dniu 30 listopada 2013 roku umowę ramową (...) stanowiącą podstawę do zawierania przez strony kolejnych transakcji instrumentów pochodnych, m.in. swapów ryzyka kredytowego. W dniu 31 stycznia 2014 roku przeniesiono ryzyko kredytowe z (...) sp. z o.o. na (...) sp. z o.o. S.K.A. Spółka (...) miała płacić stałe wynagrodzenie spółce (...) w zamian za zabezpieczenie związane z wystąpieniem zdarzenia kredytowego (braku zapłaty) odnoszącego się do wierzytelności wynikających z pożyczek gotówkowych. Skierowano zawiadomienie o wystąpieniu zdarzeń kredytowych i zawiadomieniu o rozliczeniu z fizyczną dostawą. W tym dniu spółka (...) przeniosła dostarczone wierzytelności na spółkę (...) i otrzymała od niej wynagrodzenie. Spółka (...) sp. z o.o. stała się komplementariuszem w (...) sp. z o.o. SKA. wówczas spółka (...) zmieniła nazwę na (...) sp. z o.o. SKA. Spółka (...) sp. z o.o. stała się jedynym (...) sp. z o.o..

W dniu 18 lutego 2015 roku (...) sp. z o.o. zawarł z pozwaną umowę pożyczki nr (...), udzieloną w ramach Ramowej Umowy Pożyczki. Umowa została zawarta drogą środków porozumiewania się na odległość. Pozwana dokonała rejestracji w systemie teleinformatycznym powoda i potwierdziła warunki umowy. W dniu 18 lutego 2015 roku na rachunek bankowy pozwanej przelano kwotę 3.499,00 zł. W związku z zawartą umową (...) sp. z o.o. naliczyła prowizję w wysokości 76,50 zł, stanowiącą opłatę za udzielenie pożyczki. Zgodnie z umową w przypadku opóźnień w płacie pożyczkobiorca był obowiązany również pokryć koszty z tytułu dokonanych czynności windykacyjnych, tj. kosztów monitów telefonicznych (5 zł za monit), koszty wysyłania SMS-ów (2 zł za sms), koszty przygotowania i wysyłki wezwania do zapłaty w postaci listu poleconego (15,00 zł za list). Jako podstawę dochodzenia odsetek wskazano art. 481 §1 kc.

W dniu 16 grudnia 2015 roku Sąd Rejonowy Lublin – Zachód w Lublinie pod sygn. (...) wydał nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym zgodnie z żądaniem powoda. Od powyższego nakazu sprzeciw złożyła pozwana B. S. (k. 12), co spowodowało, że postanowieniem z dnia 28 stycznia 2016 roku (k. 18) Sąd Rejonowy Lublin – Zachód w Lublinie przekazał sprawę do rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Białogardzie.

Pozwana B. S. w złożonym sprzeciwie wskazała, że odwołuje się od nakazu zapłaty w całości, ponieważ wierzytelność dochodzona przez powoda od pozwanej, wynikająca z umowy pożyczki nr (...) jest niezgodna z jej wyliczeniem. Brak powiadomienia o zbyciu wierzytelności przez (...) (brak cesji wierzytelności), brak wezwania do zapłaty, jak również

brak dokonania potrącenia z tytułu niewykorzystanej ochrony ubezpieczeniowej (art. 498 kc), stąd zdaniem pozwanej żądanie zapłaty jest bezzasadne.

W złożonej odpowiedzi na sprzeciw (k. 71 i nast.) pełnomocnik powoda podtrzymał żądanie zasądzenia od pozwanej na rzecz powódki kwoty 3.813,40 zł z odsetkami ustawowymi od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty, jak również zasądzenia od pozwanej na rzecz powoda kosztów procesu według norm przepisanych. W piśmie wskazano, że zarzuty pozwanej są bezzasadne. Zaakceptowała ona warunki pożyczki, a jej zachowanie jest naruszeniem zobowiązań umownych na szkodę powódki, stąd stronie powodowej przysługuje roszczenie o zapłatę. Po upływie czasu przewidzianego na spłatę należności, strona powodowa podejmowała liczne próby rozwiązania sprawy na etapie polubownym, pozwana była informowana o istniejącym zadłużeniu, ale pozwana nie czyniła wyjaśnień w tym zakresie. Wskazano na okoliczności związane z zawarciem umowy pożyczki na odległość, jak również wskazano na sposób naliczania kwoty dochodzonych pozwem. Wskazano, że wśród dochodzonych kwot mieści się również 40,00 zł opłat windykacyjnych.

Pozwana B. S. złożyła pismo procesowe datowane na dzień 6 maja 2016 roku (k. 76-85), ale z uwagi na nieusunięcie braków tego pisma zarządzeniem z dnia 6 czerwca 2016 roku zostało ono zwrócone (k. 90). Następnie pozwana B. S. złożyła kolejne pismo, datowane na dzień 10 czerwca 2016 roku, w którym wniosła o oddalenie powództwa, rozpoznanie sprawy pod jej nieobecność oraz zwolnienie jej z kosztów postępowania. Wskazała, że kwestionuje żądanie powoda wskazane w pozwie, w tym wyliczenia kwot, których powód się domaga. Zdaniem pozwanej w szczególności brak jest podstaw do zasądzenia wyliczonych przez powoda odsetek, zwrotu kosztów z tytułu opłat windykacyjnych, kosztów monitu telefonicznego, wysyłania wiadomości SMS i wezwania do zapłaty, którego pozwana w ogóle nie otrzymała. Wskazała również, że brak jest zawiadomienia o cesji wierzytelności, brak monitów i wezwań do zapłaty. Do chwili obecnej nie otrzymała również wypowiedzenia umowy. Ponadto, z uwagi na jej trudną sytuację osobistą, finansową i rodzinną pozwana wniosła o nieobciążanie jej kosztami postępowania.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 30 listopada 2013 roku (...) sp. z o.o. oraz (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością spółka komandytowo-akcyjna zawarły umowę ramową 2002, wskazując, że zawarły lub zamierzają przystąpić do jednej lub kilku transakcji, które będą regulowane postanowieniami umowy ramowej, załącznikami do niej oraz innymi dokumentami. Strony miały dokonać każdorazowo płatności lub przeprowadzenia dostawy określonej w potwierdzeniu. Następnie sporządzono załącznik do umowy ramowej w którym wskazano, że spółka (...) sp. z o.o., która udziela krótkoterminowych pożyczek na rzecz osób fizycznych, poza systemem bankowym, ma wolę wydzielenia funkcji obsługi i zarządzania ryzykiem kredytowym jej pożyczkobiorców/kredytobiorców. (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością spółka komandytowo – akcyjna przyjmuje na siebie zabezpieczenie i zarządzanie tym ryzykiem, za określoną kwotą wynagrodzenia.

W dniu 21 stycznia 2014 roku (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. zbyła na rzecz (...) sp. z o.o. w W. ogół praw i obowiązków komplementariusza w spółce (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością spółce komandytowo – akcyjnej w W., za kwotę 7.000,00 zł. Spółka (...) sp. z o.o. w W. wpisana jest do Krajowego Rejestru Sądowego pod numerem KRS (...), a jej jedynym wspólnikiem jest (...) sp. z o.o.

Obecnie w Krajowym Rejestrze Sądowym pod numerem KRS (...) widnieje (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością spółka komandytowo – akcyjna z siedzibą w W., z oznaczeniem jako komplementariusza (...) sp. z o.o.

W dniu 31 lipca 2015 roku (...) sp. z o.o. skierowała do spółki (...) sp. z o.o. spółki komandytowo – akcyjnej w W. porozumienie o rozliczeniu z fizyczną dostawą, w której wskazano, że w tym dniu dochodzi do przejścia na spółkę wierzytelności wyszczególnionych w załączniku A, w kwocie: niespłacone pożyczki – 16.884.743,48 zł i niespłacone prowizje za udzielenie pożyczki – 1.240,766,79 zł, w tym ta wynikająca z umowy nr (...).

dowód : umowa – k. 48-55, 56, załącznik – k. 57-59, 61, odpis z KRS – k. 63-64, 65-67, akt notarialny – k. 43, 44-47

B. S. zawarła z (...) sp. z o.o. umowę ramową pożyczki. Dla pożyczki nr (...) ustalono w dniu 18 lutego 2015 roku następujące warunki: kwota pożyczki – 3.000,00 zł, prowizja – 300,00 zł, okres trwania pożyczki – 30 dni, termin spłaty – 20 marca 2015 roku. Następnie, w dniu 19 lutego 2015 roku, zmodyfikowano warunki pożyczki, ustalając jej wysokość na 3.500,00 zł, a prowizję na kwotę 349,00 zł. W kolejnej dacie, tj. 25 marca 2015 roku, ustalono wysokość pożyczki na kwotę 3.499,00 zł, prowizję na kwotę 76,50 zł, a termin spłaty – na dzień 19 kwietnia 2015 roku. B. S. zarejestrowała się w systemie pożyczkodawcy i zaakceptowała warunki umowy.

W dniu 18 lutego 2015 roku V..pl dokonał przekazania na rachunek B. S. kwotę 3.000,00 zł z tytułu umowy pożyczki nr (...). W dniu 19 lutego 2015 roku V..pl przekazał kobiecie kwotę 500,00 zł tytułem „umowa kwoty dodatkowej (...)”. W dniu 25 marca 2015 roku V..pl dokonał przekazania na rachunek kobiety kwoty 850,00 zł tytułem „umowa kwoty dodatkowej (...)”.

dowód : warunki umowy – k. 29, 30, 31, wyciąg – k. 35, 36, 37, druk umowy ramowej z załącznikami – k. 39-41, regulamin – k. 42, rejestracja – k. 38

W dniu 5 maja 2015 roku miało być sporządzone pismo, w którym wezwano B. S. do zapłaty kwoty 3.606,40 zł, na którą składały się: kwota pożyczki - 3.499,00 zł, prowizja za udzielenie pożyczki – 76,50 zł, odsetki za nieterminową płatność – 13,90 zł, opłata za monit listowny – 15,00 zł, opłata za monit sms – 2,00 zł. Nie przedłożono dowodu doręczenia ani nadania pisma.

W dniu 3 czerwca 2015 roku miało być sporządzone pismo, w którym wezwano B. S. do zapłaty kwoty 3.654,30 zł, na którą składały się: kwota pożyczki - 3.499,00 zł, prowizja za udzielenie pożyczki – 76,50 zł, odsetki za nieterminową płatność – 40,80 zł, łączna opłata za monit listowny – 30,00 zł, łączna opłata za monit sms – 8,00 zł. Nie przedłożono dowodu doręczenia ani nadania pisma.

W dniu 19 czerwca 2015 roku miało być sporządzone pismo, w którym wezwano B. S. do zapłaty kwoty 3.671,50 zł, na którą składały się: kwota pożyczki - 3.499,00 zł, prowizja za udzielenie pożyczki – 76,50 zł, odsetki za nieterminową płatność – 56,00 zł, łączna opłata za monit listowny – 30,00 zł, łączna opłata za monit sms – 10,00 zł. Nie przedłożono dowodu doręczenia ani nadania pisma.

dowód : wezwanie – k. 32, 33, 34,

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo należało uznać za zasadne w przeważającej części.

Stan faktyczny sprawy Sąd ustalił na podstawie całego zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, tj. przedłożonej przez strony dokumentacji, nie znajdując podstaw do odmówienia jej mocy dowodowej i waloru prawdziwości. Należy zaznaczyć, że w przedmiotowej sprawie wyznaczono termin rozprawy na dzień 21 czerwca 2016 roku i wówczas na termin została prawidłowo wezwana pozwana B. S. (k. 88). Nie stawiała się ona pomimo prawidłowego wezwania, nie przedłożyła żadnego usprawiedliwienia, nie wskazała, że np. wnosi o przesłuchanie w innym terminie. Na kolejny termin rozprawy, wyznaczony na dzień 4 sierpnia 2016 roku, pozwana ponownie się nie stawiała, prawidłowo o nim zawiadomiona. Nie można zatem uznać, że pozwana w sposób należyty zadbała o swoje interesy w sprawie – jeżeli nie stawiała się celem przesłuchania (a wówczas mogła przedstawić szczegółowo swoje zarzuty podniesione w sprzeciwie i wyjaśnić, dlaczego jej zdaniem powództwo jest niezasadne), to Sąd był uprawniony do pominięcia dowodu z jej przesłuchania (postanowienie jak na k. 100) i wydania wyroku jedynie w oparciu o materiał już zgromadzony w sprawie, tj. przedłożone dokumenty.

Sąd uznał, że twierdzenia strony pozwanej zasługują na uwzględnienie jedynie w części dotyczącej opłat windykacyjnych (tj. 40,00 zł). Pozwana B. S. nie kwestionowała samego faktu zaciągnięcia pożyczki (z modyfikacjami

kwoty i terminu spłaty) w datach i w wysokości wskazanej przez powódkę, a zatem w myśl art. 720 kc była zobowiązana zwrócić kwotę pożyczki – oczywiście na zasadach określonych w umowie i regulaminie. Jeżeli pożyczka była ostatecznie zawarta z terminem płatności do 19 kwietnia 2015 roku, to w tym terminie powinna być spłacona pożyczka wraz z należnymi odsetkami, opłatami i prowizjami w formie przelewu bankowego na rachunek bankowy pożyczkodawcy. Jeżeli pozwana B. S. nie spełniła świadczenia, do którego była obowiązana, w terminie do dnia 19 kwietnia 2015 roku (a nie podniosła ani nie wykazała okoliczności przeciwnej), to bez potrzeby wypowiedzania umowy powódka jest uprawniona do dochodzenia spłaty w niniejszym postępowaniu. Zatem zarzut, że pozwana nie otrzymała wypowiedzenia umowy, jest bezzasadny. W pierwszej kolejności zatem należna jest kwota kapitału pożyczki – 3.499,00 zł i prowizji - 76,50 zł. Pozwana kwestionowała uprawnienie do naliczania opłat za monity, SMS-y i wezwania do zapłaty, twierdząc, że ich nie otrzymała. Faktycznie, strona powodowa nie przedłożyła dowodów na to, że dokumenty zawierające kolejne wezwania do zapłaty, zostały do pozwanej wysłane, jak i że otrzymała ona (a przynajmniej wprowadzono do systemu operatora sieci komórkowej) wiadomości SMS przypominające o zadłużeniu. Należy wskazać w tym miejscu na art. 6 kc, który stwierdza, że ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, które z tego faktu wywodzi skutki prawne. Jeżeli pozwana twierdziła, że nie otrzymała dokumentów/ SMS-ów przedłożonych przez powódkę, a strona powodowa nie przedstawiła np. dowodów nadania przesyłek, to w tym zakresie żądanie strony powodowej jest bezzasadne i powództwo w części dotyczącej opłat windykacyjnych Sąd uznał za bezzasadne (czemu dał wyraz w pkt. II sentencji wyroku). Wyżej wskazany obowiązek dowodowy obciąża jednak również pozwaną B. S. – jeżeli podniosła ona już w sprzeciwie, że wierzytelność dochodzona przez powódkę jest w całości niezgodna z jej wyliczeniem, to powinna to wykazać. Nie przedstawiła ona jednak „swojego wyliczenia”, nie wskazała, jaka jest tak naprawdę ewentualna rzeczywista wielkość wierzytelności zgodnie z jej wyliczeniem (czy wynosi „0”, czy inną kwotę). Pozwana podniosła również zarzut braku dokonania potrącenia z tytułu niewykorzystanej ochrony ubezpieczeniowej (art. 498 KC) – k. 12. Sąd uznał ten zarzut za całkowicie nieudowodniony. Jeżeli bowiem B. S. podnosi zarzut potrącenia, oparty o art. 498 §1 kc, powinna wyraźnie wskazać, o jaką wierzytelność nadającą się do potrącenia chodzi: nie wystarczy lakoniczne stwierdzenie „z tytułu niewykorzystanej ochrony ubezpieczeniowej”, ale należało wskazać umowę, datę i miejsce jej zawarcia, powstanie zdarzenia, z którym ewentualnie ochrona ubezpieczeniowa mogłaby się wiązać, wysokość kwoty podlegającej potrąceniu. Nie można również uznać za zasadny zarzut odnoszący się do przelewu wierzytelności – zdaniem Sądu powodowa spółka prawidłowo wykazała następstwo prawne i przedłożyła wyciąg z załącznika do umowy, w którym widnieje wierzytelność wynikająca z umowy pożyczki zawartej przez pozwaną, a brak dowodu, że pozwana nie została zawiadomiona o przelewie wierzytelności, nie świadczy o bezskuteczności takiego przelewu. Art. 509 §1 kc stwierdza bowiem, że wierzyciel może bez zgody dłużnika przenieść wierzytelność na osobę trzecią, chyba że sprzeciwiałoby się to ustawie, zastrzeżeniu umownemu albo właściwości zobowiązania. Wskazano przy tym na konsekwencje dla stron na wypadek, gdyby dłużnik nie wiedział o przelewie (art. 512, 513, 515). Brak jest zastrzeżenia w umowie ramowej pożyczki, aby wymagana była zgoda pozwanej na przelew, a zatem brak tej zgody nie ma znaczenia w sprawie, tak samo jak niezawiadomienie pozwanej o dokonanym przelewie.

Mając powyższe na uwadze w pkt. I sentencji wyroku Sąd zasądził od pozwanej B. S. na rzecz powoda kwotę 3.773,40 zł wraz z odsetkami od kwot: 3.499,00 zł – w wysokości ustawowej od dnia 8 grudnia 2015 roku do dnia 31 grudnia 2015 roku i w wysokości odsetek ustawowych za opóźnienie od dnia 1 stycznia 2016 roku do dnia zapłaty; 197,90 zł w wysokości ustawowej od dnia 8 grudnia 2015 roku do dnia 31 grudnia 2015 roku i w wysokości odsetek ustawowych za opóźnienie od dnia 1 stycznia 2016 roku do dnia zapłaty; 76,50 zł w wysokości ustawowej od dnia 8 grudnia 2015 roku do dnia 31 grudnia 2015 roku i w wysokości odsetek ustawowych za opóźnienie od dnia 1 stycznia 2016 roku do dnia zapłaty, a w pozostałym zakresie powództwo oddalił (pkt. II sentencji wyroku). Takie doprecyzowanie odsetek nastąpiło w związku ze zmianą od dnia 1 stycznia 2016 roku przepisów kodeksu cywilnego m.in. w zakresie art. 359 kc i art. 481 kc.

Jak wskazuje art. 98 kpc strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony (koszty procesu), a art. 102 kpc stwierdza, że w wypadkach szczególnie uzasadnionych sąd może zasądzić od strony przegrywającej tylko część kosztów albo nie obciążać jej w ogóle kosztami. Dodatkowo, art. 100 kpc wskazuje, że w razie częściowego tylko uwzględnienia żądań koszty będą wzajemnie zniesione lub stosunkowo rozdzielone; Sąd może jednak włożyć na jedną ze stron obowiązek

zwrotu wszystkich kosztów, jeżeli jej przeciwnik uległ tylko co do nieznacznej części swego żądania. Ponieważ strona powodowa wygrała proces prawie w całości (oddalenie powództwa nastąpiło co do kwoty 40,00 zł, co stanowi niewiele ponad 1% żądania), to Sąd uznał za zasadne obciążenie strony powodowej całymi kosztami. W pkt. III sentencji wyroku Sąd zasądził zatem od pozwanej na rzecz powoda kwotę 665,00 zł tytułem zwrotu kosztów postępowania, w tym kwotę 600,00 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego (staloną w oparciu o §6 pkt. 3 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustawionego z urzędu). Sąd zaznacza, że stwierdzono, że pomimo wniosku pozwanej o nieobciążanie jej kosztami z uwagi na koszty ponoszone w związku z opieką nad mężem (k. 77), wniosek ten nie może zostać uwzględniony. Jak już wskazywano powyżej, ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne (art. 6 kc). Pozwana nie wykazała, skąd i w jakiej wysokości uzyskuje środki utrzymania, jakimi środkami np. w skali miesiąca dysponuje na wydatki rodziny, jaki jest stan jej zadłużenia, a przy niestawiennictwie pozwanej na rozprawie Sąd nie mógł uzyskać jej oświadczenia ustnego w tym przedmiocie.

Mając powyższe na uwadze orzeczono jak w sentencji.

sygn. akt I C 297/16

ZARZĄDZENIE

1. (...)

2. (...)

3. (...)

B., (...)